Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1003/2005

z dnia 30 czerwca 2005 r.

wdrażające rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 w odniesieniu do celu wspólnotowego ograniczenia powszechnego występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2160/2003

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 12)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1168/2006 z dnia 31 lipca 2006 r.	L 211	4	1.8.2006
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 213/2009 z dnia 18 marca 2009 r.	L 73	5	19.3.2009

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1003/2005

z dnia 30 czerwca 2005 r.

wdrażające rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 w odniesieniu do celu wspólnotowego ograniczenia powszechnego występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2160/2003

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność ([1]), w szczególności jego art. 4 ust. 1 i art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Celem rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 jest zapewnienie podjęcia właściwych i skutecznych środków w zakresie wykrywania i kontroli salmonelli oraz innych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na wszystkich stosownych etapach produkcji, przetwarzania i obrotu, w szczególności na poziomie produkcji pierwotnej, w celu ograniczenia ich powszechnego występowania i zagrożenia, jakie stanowią dla zdrowia publicznego.

(2) Na mocy tego rozporządzenia należy ustanowić wspólnotowy cel w odniesieniu do ograniczenia powszechnego występowania wszystkich serotypów salmonelli o znaczeniu dla zdrowia publicznego w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* na poziomie produkcji pierwotnej.

(3) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 stanowi, że celem wspólnotowym jest zawarcie liczbowego wyrażenia maksymalnej wartości procentowej jednostek epidemiologicznych z wynikiem pozytywnym i/lub minimalnej wartości procentowej ograniczenia liczby jednostek epidemiologicznych z wynikiem pozytywnym, maksymalnego terminu, w jakim cel musi zostać osiągnięty oraz określenia systemów badawczych koniecznych do sprawdzenia, czy cel został osiągnięty. Należy również zawrzeć, w stosownych przypadkach, określenie serotypów o znaczeniu dla zdrowia publicznego.

(4) Rozporządzenie to stanowi również, że na okres przejściowy trzech lat, cel wspólnotowy w odniesieniu do stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus* obejmuje pięć serotypów salmonelli najczęściej występujących w salmonellozie u ludzi, które należy zidentyfikować na podstawie danych zgromadzonych za pomocą wspólnotowych systemów monitorowania.

(5) Z informacji pochodzących ze wspólnotowych systemów monitorowania wynika, że pięć serotypów salmonelli najczęściej występujących w salmonellozie u ludzi to *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Infantis, *Salmonella* Typhimurium i *Salmonella* Virchow. Cel wspólnotowy ustanowiony tym rozporządzeniem powinien zatem obejmować wspomniane serotypy.

(6) Aby ustalić cel wspólnotowy, należy udostępnić porównywalne dane dotyczące powszechnego występowania przedmiotowych

([1]) Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1.

▼B

serotypów salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* w Państwach Członkowskich. Minimalne wymogi odnośnie do kontroli salmonelli zgodnie z dyrektywą Rady 92/117/EWG ([1]) zostały wykorzystane jako podstawa do gromadzenia stosownych danych dotyczących jej występowania w Państwach Członkowskich. Informacje te zostały zgromadzone w stosownym okresie w 2004 r. we wszystkich Państwach Członkowskich.

(7) Aby dokonać oceny realizacji celu oraz biorąc pod uwagę stosunkowo niskie powszechne występowanie przedmiotowych serotypów salmonelli w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* we Wspólnocie, należy zorganizować okresowe badania reprezentatywnej liczby stad o dostatecznym rozmiarze, które powinny liczyć 250 lub więcej ptaków, na mocy wymogów dyrektywy 92/117/EWG.

(8) System badawczy potrzebny do dokonania oceny realizacji celu wspólnotowego różni się zasadniczo i jest prawdopodobnie bardziej czuły od systemu badawczego wykorzystanego do gromadzenia porównywalnych danych w Państwach Członkowskich zgodnie z dyrektywą 92/117/EWG. W związku z tym należy dokonać przeglądu celu wspólnotowego po upływie maksymalnie jednego roku od wdrażania odpowiednich krajowych programów kontroli.

(9) Ze względu na okres gromadzenia informacji, porównywalne dane nie były dostępne na czas przed ustaleniem celu wspólnotowego w terminie określonym w załączniku I do rozporządzenia 2160/2003 w odniesieniu do stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus*. Termin ustalenia tego celu należy zatem przedłużyć o sześć miesięcy, a rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 stosownie zmienić.

(10) Środki przewidziane w art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, dotyczące ustalenia celu wspólnotowego w odniesieniu do stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus* na okres przejściowy, opierają się na już ustalonej metodologii kontrolowania salmonelli zgodnie z dyrektywą 92/117/EWG, natomiast pozostałe aspekty środków są związane z zarządzaniem ryzykiem. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zostały opracowane w ramach grupy roboczej przy udziale Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). Nie naruszając wymogu art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 przewidującego zasięgnięcie opinii EFSA we wszelkich kwestiach, które mogłyby mieć istotny wpływ na zdrowie publiczne, na obecnym etapie oficjalne konsultacje z EFSA nie są konieczne.

(11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel wspólnotowy

1. Celem wspólnotowym w odniesieniu do ograniczenia powszechnego występowania *Salmonelli* Enteritidis, *Salmonelli* Hadar, *Salmonelli* Infantis, *Salmonelli* Typhimurium i *Salmonelli* Virchow w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* jest ograniczenie maksymalnej wartości procentowej dorosłych stad hodowlanych liczących przynajm-

([1]) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 38. Dyrektywa uchylona dyrektywą 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31).

▼B

niej 250 ptaków z wynikiem pozytywnym do 1 % lub mniej do 31 grudnia 2009 r.

Jednakże dla Państw Członkowskich posiadających mniej niż 100 stad hodowlanych nie więcej niż jedno dorosłe stado hodowlane ma wynik pozytywny.

2. System badawczy konieczny do dokonania oceny realizacji celu wspólnotowego jest określony w Załączniku.

Artykuł 2

Przegląd

Komisja dokonuje przeglądu celu wspólnotowego, określonego w art. 1 w świetle wyników z pierwszego roku wdrażania krajowych programów kontroli zatwierdzonych zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

Artykuł 3

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2160/2003

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 tekst w kolumnie 4 pierwszego rzędu otrzymuje brzmienie:

„18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia”.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M2

ZAŁĄCZNIK

System badawczy konieczny do dokonania oceny realizacji celu wspólnotowego w odniesieniu do ograniczenia powszechnego występowania *Salmonelli Enteritidis, Salmonelli Hadar, Salmonelli Infantis, Salmonelli Typhimurium* i *Salmonelli Virchow* w dorosłych stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*

1. ZAKRES POBIERANIA PRÓBEK

Pobieraniem próbek powinny zostać objęte wszystkie dorosłe stada hodowlane gatunku *Gallus gallus* liczące przynajmniej 250 ptaków (stada „hodowlane").

2. MONITOROWANIE STAD HODOWLANYCH

2.1. **Miejsce, częstotliwość i sposób pobierania próbek**

Pobieranie próbek w stadach hodowlanych należy przeprowadzać z inicjatywy hodowcy oraz w ramach kontroli urzędowych.

2.1.1. *Pobieranie próbek z inicjatywy hodowcy*

Pobieranie próbek powinno odbywać się co dwa tygodnie w miejscu wyznaczonym przez właściwy organ, wybranym spośród dwóch następujących opcji:

a) w wylęgarni; lub

b) na terenie gospodarstwa.

Właściwy organ może zadecydować o zastosowaniu jednej z opcji, o których mowa w lit. a) lub b) w całym systemie badawczym dla wszystkich stad hodowlanych brojlerów, oraz jednej z tych opcji dla stad hodowlanych kur niosek. Pobieranie próbek z gospodarstw, które głównie wywożą jaja wylęgowe lub nimi handlują z innymi państwami członkowskimi, powinno w każdym przypadku mieć miejsce na terenie gospodarstwa. Właściwy organ ustanawia także procedurę, zgodnie z którą wykrycie serotypów salmonelli, o których mowa w art. 1 ust. 1 („salmonella"), podczas pobierania próbek z inicjatywy hodowcy jest bezzwłocznie zgłaszane właściwemu organowi przez laboratorium przeprowadzające analizy. Natychmiastowe powiadomienie właściwego organu o wykryciu salmonelli, wraz z informacją o jej serotypach, należy do obowiązków hodowcy i laboratorium przeprowadzającego analizy.

W drodze odstępstwa, jeżeli cel wspólnotowy zostanie osiągnięty przez przynajmniej dwa kolejne lata kalendarzowe, częstotliwość pobierania próbek na terenie gospodarstwa może zostać zmniejszona tak, by pobieranie miało miejsce co trzy tygodnie, według uznania właściwego organu. Właściwy organ może zadecydować o przywróceniu dwutygodniowego odstępu pomiędzy przeprowadzanymi badaniami w przypadku uzyskania pozytywnego wyniku badań stada w danym gospodarstwie lub w każdym innym przypadku, gdy uważa to za stosowne.

2.1.2. *Pobieranie próbek w ramach kontroli urzędowych*

Bez uszczerbku dla części C.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 urzędowe pobieranie próbek powinno obejmować:

2.1.2.1. W przypadku gdy pobieranie próbek przeprowadzane z inicjatywy hodowcy odbywa się w wylęgarni:

a) rutynowe pobieranie próbek co 16 tygodni w wylęgarni; oraz

b) rutynowe pobieranie próbek na terenie gospodarstwa dwa razy podczas cyklu produkcyjnego: w ciągu czterech tygodni następujących po fazie nieśności lub po przeniesieniu do jednostki produkcyjnej oraz pod koniec fazy nieśności, nie wcześniej niż osiem tygodni przed końcem cyklu produkcyjnego;

▼M2

c) potwierdzające pobieranie próbek na terenie gospodarstwa, w następstwie wykrycia salmonelli w próbkach pobranych w wylęgarni.

2.1.2.2. W przypadku gdy pobieranie próbek przeprowadzane z inicjatywy hodowcy odbywa się na terenie gospodarstwa, rutynowe pobieranie próbek należy przeprowadzić trzy razy podczas cyklu produkcyjnego:

a) w ciągu czterech tygodni następujących po rozpoczęciu fazy nieśności lub po przeniesieniu do jednostki produkcyjnej;

b) pod koniec okresu nieśności, nie wcześniej niż osiem tygodni przed końcem cyklu produkcyjnego;

c) podczas produkcji, w dowolnym czasie wystarczająco odległym od terminu pobierania próbek, o którym mowa w punktach a) i b).

2.1.2.3 W drodze odstępstwa od punktów 2.1.2.1 i 2.1.2.2, jeżeli cel wspólnotowy zostanie osiągnięty przez przynajmniej dwa kolejne lata kalendarzowe, właściwy organ może zastąpić rutynowe pobieranie próbek pobieraniem próbek:

a) na terenie gospodarstwa jednorazowo w dowolnym momencie podczas cyklu produkcyjnego i raz w roku w wylęgarni; lub

b) na terenie gospodarstwa dwukrotnie w dowolnych momentach, wystarczająco odległych od siebie, podczas cyklu produkcyjnego.

Pobranie próbek przeprowadzone przez właściwy organ może zastąpić pobranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze.

2.2. **Procedura pobierania próbek**

2.2.1. *Pobieranie próbek w wylęgarni*

Należy pobrać przynajmniej jedną próbkę na stado hodowlane podczas każdego pobierania próbek. Pobieranie próbek powinno być przeprowadzone w dniu wylęgu, gdy próbki z wszystkich stad hodowlanych będą dostępne, na zestaw próbek powinien składać się proporcjonalnie cały materiał ze wszystkich klujników, z których zostały zabrane wyklute pisklęta w dniu wylęgu. Jeżeli w klujnikach jest więcej niż 50 000 jaj z jednego stada, pobiera się drugą próbkę z tego stada.

Próbka składa się co najmniej:

a) z jednej próbki złożonej obejmującej wyraźnie zabrudzone wkładki do szuflad lęgowych pobrane losowo z pięciu oddzielnych szuflad lęgowych lub miejsc w klujniku, o całkowitej powierzchni przynajmniej 1 m^2; jeśli jednak jaja wylęgowe stada hodowlanego zajmują więcej niż jeden klujnik, taką złożoną próbkę należy pobrać ze wszystkich spośród maksymalnie pięciu klujników; lub

b) z jednej próbki pobranej za pomocą nasączonych okładzin o całkowitej powierzchni wynoszącej przynajmniej 900 cm^2 natychmiast po usunięciu piskląt z całej powierzchni dna przynajmniej pięciu szuflad lęgowych lub z puchu z pięciu miejsc łącznie z podłogą we wszystkich spośród maksymalnie pięciu klujników z jajami lęgowymi ze stada, dopilnowując, aby ze stada, z którego pochodziły jaja, pobrana została przynajmniej jedna próbka; lub

c) z 10 g skorupek pobranych z 25 oddzielnych szuflad lęgowych (np. wstępna próbka o masie 250 g) w maksymalnie pięciu klujnikach z jajami lęgowymi ze stada; skorupki te powinny zostać pokruszone i zmieszane tak, by uformować z nich podpróbkę o masie 25 g.

▼M2

Procedurę określoną w lit. a), b) i c) należy stosować w przypadku pobierania próbek z inicjatywy hodowcy, jak również w przypadku urzędowego pobierania próbek. Nie jest obowiązkowe uwzględnianie klujnika z jajami z różnych stad, jeżeli 80 % tych jaj znajduje się w innych klujnikach objętych próbą.

2.2.2. *Pobieranie próbek na terenie gospodarstwa:*

2.2.2.1. Rutynowe pobieranie próbek z inicjatywy hodowcy

Pobieranie próbek powinno przede wszystkim obejmować próbki odchodów oraz powinno mieć na celu wykrycie 1 % częstości występowania wewnątrz stada, przy granicy pewności 95 %. W tym celu próbki powinny mieć jedną z następujących form:

a) Zgromadzone odchody pochodzące z oddzielnych próbek świeżych odchodów o wadze nie mniejszej niż 1 g każda, pobranych losowo z kilku miejsc w pomieszczeniu, w którym trzymane są stada, lub, jeśli stada mają wolny dostęp do więcej niż jednego pomieszczenia na terenie danego gospodarstwa, z każdej grupy pomieszczeń na terenie gospodarstwa, w których trzymane są stada. Dla celów analizy odchody mogą być łączone, przy czym należy pobrać przynajmniej dwie próbki złożone.

Liczba miejsc, z których należy pobrać oddzielne próbki odchodów w celu uzyskania próbki zbiorczej, powinna być następująca:

Liczba ptaków trzymanych w stadzie	Liczba próbek odchodów, które należy pobrać w ramach stada
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 lub więcej	300

b) Próbki ze skarpet na buty lub próbki kurzu:

Stosowane skarpety na buty powinny być wykonane z materiału wchłaniającego wilgoć. Do tego celu dopuszczalne są także skarpety z gazy.

Powierzchnię skarpety na buty należy nasączyć przy użyciu odpowiedniego rozcieńczalnika (takiego jak 0,8 % chlorek sodu, 0,1 % pepton w sterylnej dejonizowanej wodzie, sterylna woda lub jakikolwiek inny rozcieńczalnik zatwierdzony przez właściwy organ).

Próbki pobiera się poprzez przemieszczanie się w kurniku w sposób, który umożliwia reprezentatywne pobranie próbek z każdej części kurnika lub odpowiedniego sektora. Obejmuje to także powierzchnie pokryte ściółką lub listwami, o ile chodzenie po listwach nie jest niebezpieczne. Pobieranie próbek dotyczy wszystkich zagród w kurniku. Po zakończeniu pobierania próbek w wybranym sektorze należy zdjąć osłony z obuwia, uważając, aby nie usunąć przylegającego do nich materiału.

Próbki obejmują:

(i) pięć par skarpet na buty, z których każda przypada na około 20 % powierzchni kurnika; dla celów analizy osłony mogą być połączone w jedną próbę, przy czym należy pobrać przynajmniej dwie próbki złożone; lub

▼M2

(ii) przynajmniej jedna para skarpet na buty przypadająca na całą powierzchnię kurnika oraz dodatkowa próbka kurzu pobrana z wielu miejsc w kurniku z powierzchni, gdzie widoczny jest kurz. Do pobrania próbki kurzu stosuje się jedną lub więcej nasączonych skarpet o całkowitej powierzchni wynoszącej przynajmniej 900 cm^2.

c) W przypadku stad hodowlanych w klatkach, pobieranie próbek może obejmować naturalnie wymieszane odchody z taśm nawozowych, zgarniaków lub dołów, w zależności od rodzaju kurnika. Należy pobrać dwie próbki o wadze przynajmniej 150 g w celu przeprowadzenia oddzielnego badania:

(i) taśmy nawozowe pod każdym rzędem klatek, które są regularnie uruchamiane i wyładowywane do systemu przenośnikowego;

(ii) system dołów pod kurnikiem, do którego odchody są zgarniane z deflektorów pod klatkami;

(iii) system dołów, do którego odchody wpadają bezpośrednio z przesuniętych względem siebie klatek.

W kurniku znajduje się zwykle kilka pionów z klatkami. Należy zadbać, aby odchody pochodzące z każdego pionu znalazły się w próbce zbiorczej. Z każdego stada należy pobrać dwie próbki zbiorcze, zgodnie z opisem w kolejnych czterech akapitach poniżej.

Jeśli w kurniku używane są taśmy lub zgarniaki, należy je uruchomić w dniu pobierania próbek, przed samym pobraniem.

W przypadku stosowania rozwiązania z deflektorami pod klatkami i zgarniakami, należy pobrać próbki przylegające do zgarniaka, po jego cyklu pracy.

W układach klatek przesuniętych względem siebie, gdzie brak taśmy lub zgarniaka, konieczne jest pobranie próbek bezpośrednio z dołu z odchodami.

W systemach z taśmami nawozowymi należy pobrać próbki odchodów zgromadzonych w miejscu wyładowywania taśm.

2.2.2.2. Urzędowe pobieranie próbek

a) Rutynowe pobieranie próbek należy przeprowadzić zgodnie z opisem w pkt 2.2.2.1.

b) Potwierdzające pobieranie próbek przeprowadzane w następstwie wykrycia salmonelli z próbek pobranych w wylęgarni należy przeprowadzać zgodnie z opisem w pkt 2.2.2.1. Można pobrać dodatkowe próbki do ewentualnego badania na obecność środków zwalczających drobnoustroje lub na obecność inhibitorów wzrostu bakterii w następujący sposób: wybiera się losowo ptaki w obrębie każdego kurnika na terenie gospodarstwa, zazwyczaj w liczbie do pięciu ptaków na kurnik, chyba że właściwy organ uzna za konieczne pobranie próbek od większej liczby ptaków. Jeżeli źródło zakażenia nie zostanie potwierdzone, przeprowadza się badanie na obecność środków zwalczających drobnoustroje lub nowe badanie bakteriologiczne na obecność salmonelli w stadzie lub u jego potomstwa, zanim zostaną zniesione ograniczenia w handlu. Jeżeli zostaną wykryte inhibitory

▼M2

wzrostu bakterii, zakażenie salmonellą uważa się za potwierdzone.

c) Podejrzane przypadki

W wyjątkowych przypadkach gdy właściwy organ ma powody do zakwestionowania wyników (wyniki fałszywie pozytywne lub fałszywie negatywne), może on zdecydować o powtórzenia badania zgodnie z lit. b).

3. BADANIE PRÓBEK

3.1. **Przygotowanie próbek**

3.1.1. *Wkładki z szuflad lęgowych:*

a) należy umieścić w 1 litrze zbuforowanej wody peptonowej (BPW) ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej i delikatnie zamieszać;

b) kontynuować hodowlę próbki zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

3.1.2. *Próbki ze skarpet na buty i próbki kurzu:*

a) Należy ostrożnie rozpakować parę (pary) skarpet na buty oraz próbkę kurzu (na skarpecie), tak aby uniknąć usunięcia przylegających odchodów lub rozpylenia kurzu z próbki, zebrać je i umieścić w 225 ml zbuforowanej wody peptonowej, ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej. Skarpety na buty i okładzina powinny być w pełni zanurzone w zbuforowanej wodzie peptonowej, tak aby wystarczająco dużo płynu wokół próbki umożliwiło migrację salmonelli z próbki i dlatego, jeżeli to konieczne, można dodać więcej BPW. Ze skarpet na buty i z okładziny należy przygotować oddzielne preparaty.

b) W przypadku gdy pięć par skarpet na buty zostanie połączonych w próbkę zbiorczą, umieścić każdą próbkę zbiorczą w 225 ml zbuforowanej wody peptonowej do pełnego zanurzenia, tak aby wystarczająco dużo płynu wokół próbki umożliwiło migrację salmonelli z próbki.

c) Wirować próbkę do pełnego nasycenia, następnie kontynuować hodowlę zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

3.1.3. *Inne próbki odchodów:*

a) Próbki odchodów należy zebrać i dokładnie wymieszać, a następnie pobrać do celów hodowli podpróbkę o masie 25 gramów.

b) Podpróbkę o wadze 25 gramów dodaje się do 225 ml zbuforowanej wody peptonowej, ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej.

c) Hodowla próbki jest kontynuowana zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

Jeżeli uzgodnione są normy ISO dotyczące przygotowywania odpowiednich próbek do badań na wykrycie salmonelli, to mają one zastosowanie i zastępują wyżej wymienione przepisy dotyczące przygotowania pobierania próbek.

3.2. **Metoda wykrywania**

Badanie w celu wykrycia *Salmonelli* spp. przeprowadza się zgodnie z poprawką 1 do normy EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007. „Mikrobiologia żywności i pasz – horyzontalna metoda wykrywania *Salmonella* spp. – poprawka 1: Załącznik D: Wykrywanie *Salmonelli* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji”.

W odniesieniu do próbek ze skarpet na buty, próbek kurzu i pozostałych próbek odchodów, o których mowa w pkt 3.1, można zebrać wyhodowany na zbuforowanej wodzie peptonowej wzbogacony bulion do użycia w przyszłych hodowlach. W tym celu należy jak zwykle inkubować obydwie próbki w zbuforowanej wodzie peptonowej. Z każdej

▼M2

próbki należy pobrać 1 ml wyhodowanego bulionu i dokładnie wymieszać, następnie pobrać 0,1 ml roztworu i inokulować płytki MSRV.

Nie wstrząsać, nie wirować, ani nie poruszać w inny sposób próbek w zbuforowanej wodzie peptonowej po inkubacji, gdyż wyzwala to cząstki hamujące, co w rezultacie ogranicza izolację ośrodka półstałego (MSRV).

3.3. **Określanie serotypów**

Przynajmniej jeden izolat z każdej próbki wykazującej pozytywną reakcję powinien zostać oznaczony przy użyciu schematu Kaufmanna-White'a.

4. WYNIKI I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Stado hodowlane jest uważane za zakażone w odniesieniu do oceny realizacji celu wspólnotowego, jeśli wykryto obecność salmonelli (innej niż szczepy szczepionki) w jednej lub więcej próbek (lub jeśli istnieje dodatkowe potwierdzenie urzędowe w państwie członkowskim w odniesieniu do odpowiednich próbek odchodów lub próbek organów ptaków) pobranych na terenie gospodarstwa, nawet jeśli salmonella zostanie wykryta tylko w próbce kurzu. Nie ma to zastosowania w wyjątkowych przypadkach podejrzanych stad hodowlanych, w których wykrycie salmonelli w wyniku badań przeprowadzanych na terenie gospodarstwa z inicjatywy hodowcy nie zostało potwierdzone w ramach urzędowego pobierania próbek.

Do celów statystycznych każde stado hodowlane liczy się tylko raz, bez względu na to, ile razy salmonella została w nim wykryta podczas okresu produkcyjnego.

Sprawozdanie zawiera:

a) szczegółowy opis opcji zastosowanych w odniesieniu do systemu badawczego oraz, w stosownych przypadkach, rodzaj pobranych próbek;

b) liczbę istniejących stad hodowlanych oraz liczbę stad badanych;

c) wyniki badania;

d) objaśnienia do wyników, w szczególności dotyczących wyjątkowych przypadków..